

“onze” PIET 80 jaar

Tekst: Entre-Nous

Wijze: Het Dorp (Wim Sonneveld)

Bij Entre-Nous ons beste vrind.
U kent hem vast, door u bemind,
de bariton, ons aller Piet.

Een kei, met ieders leed begaan.
Hij hoort het lot van and'ren aan,
maar 't eigen leed dat toont hij niet.

Ja Piet, ik weet goed hoe het is:
de glimlach komt bij jou gewis,
de zorgen zijn dan snel verleden.

Ik sta daar vaak weer bij verstomd:
het leed dat hem steeds overkomt.
Ondanks dat blijft hij tevreden.

Ja Piet, we hopen je te houwe.
Nu tachtig jaren zijn gescoord
blijf jij voor ons nog steeds een gouwe
die lang bij Entre-Nous behoort.

Bij Entre-Nous ons beste vrind.
U kent hem vast, door u bemind,
de bariton, ons aller Piet.

Steeds weer goed tellen is zijn leus
muziek dat doe je serieus
ja ook bij 'T Dorp dit mooie lied.

Ja juist je weet wel hoe het gaat
de notenkennis steeds paraat
zijn maten steunen op zijn kunnen.

Wij zijn nu om te spelen hier,
maar zeker ook voor het plezier
en dat is wat wij je gunnen.

Ja Piet, we hopen je te houwe.
Nu tachtig jaren zijn gescoord
blijf jij voor ons nog steeds een gouwe
die lang bij Entre-Nous behoort.

Piet zie-de kletsend aan een stuk
daar aan de bar op hoge kruk
in't Nieuwe Web als't pauze is.

De koffie, bijzaak voor ons Piet.
Discussie, daarbij kwetst hij niet,
maar het blijft fatsoenlijk heel gewis.

Dan Ad, hij weet steeds hoe het klinkt,
berispt zwaar koper die 't verminkt.
Een houten poot stampst op de planken.

Piet weet dan met zekerheid.
Een fout? Een onterecht verwijt!
Wij spelen hier slechts mooie klanken.

Oh ja Piet, we hopen je te houwe.
Nu tachtig jaren zijn gescoord
blijf jij voor ons nog steeds een gouwe
die lang bij Entre-Nous behoort.